

Warszawa, dnia 10 lipca 2025 r.

Poz. 921

USTAWA

z dnia 25 czerwca 2025 r.

o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105 oraz z 2025 r. poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a:
  - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) najbliższej rodzinie repatrianta – oznacza to małżonka repatrianta i pozostające pod władzą rodzicielską repatrianta lub jego małżonka małoletnie dziecko lub dzieci, którzy przybyli do Rzeczypospolitej Polskiej razem z repatriantem;”
  - b) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) najbliższej rodzinie kandydata na repatrianta – oznacza to nieposiadających obywatelstwa polskiego:
    - a) małżonka kandydata na repatrianta, który złożył wniosek o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji albo wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały zgodnie z art. 12d ust. 3,
    - b) pozostające pod władzą rodzicielską kandydata na repatrianta lub jego małżonka małoletnie dziecko lub dzieci, w imieniu których złożono wniosek o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji albo wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały zgodnie z art. 12d ust. 3– którzy zamierzają przybyć z kandydatem na repatrianta do Rzeczypospolitej Polskiej z zamiarem osiedlenia się na stałe;
  - 4) przeciętnym wynagrodzeniu – oznacza to przeciętne wynagrodzenie miesięczne brutto w gospodarce narodowej, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718 i 769).”;
- 2) w art. 3b w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) analizowanie rynku pracy pod względem możliwości zatrudnienia repatriantów oraz badanie trwałości zatrudnienia repatrianta, w szczególności realizacji przez pracodawcę obowiązków wynikających z ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, 620, 622, 769 i 820) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.²⁾), w przypadku gdy wiza krajowa w celu repatriacji została wydana w związku z przedstawieniem przez kandydata na repatrianta jako dowodu potwierdzającego posiadanie źródeł utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej oświadczenia lub umowy, o których mowa w art. 12 ust. 2, lub umowy, o której mowa w art. 12 ust. 2a;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim oraz ustawę z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129, 304, 620, 637 i 779.

- 3) w art. 3c:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, obejmuje również członków najbliższej rodziny kandydata na repatrianta. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;
  - b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:
„1c. Pełnomocnik wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uprzednim potwierdzeniu przez konsula gotowości kandydata na repatrianta oraz członków najbliższej rodziny kandydata na repatrianta do przyjazdu do ośrodka w zaproponowanym terminie.”;
  - c) w ust. 3 wyrazy „o kolejne 90 dni” zastępuje się wyrazami „o kolejny okres nie dłuższy niż 90 dni”;
  - d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Decyzja, o której mowa w ust. 3, obejmuje również członków najbliższej rodziny repatrianta wskazanych we wniosku o przedłużenie pobytu w ośrodku.”;
  - e) uchyla się ust. 4,
  - f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Pełnomocnik wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem dostępności wolnych miejsc w ośrodkach oraz wysokości środków finansowych, o których mowa w art. 37 ust. 1, które mogą być przeznaczane w danym roku budżetowym na pokrycie kosztów wynikających z wydania takiej decyzji bez uszczerbku dla realizacji innych zadań określonych w ustawie.”;
- 4) w art. 4:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
  - b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
„2. Dokumentem potwierdzającym nabycie obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji jest decyzja w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego.
3. Decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje, na wniosek repatrianta, wojewoda właściwy ze względu na miejsce położenia:
1) lokalu mieszkalnego wskazanego na potrzeby potwierdzenia posiadania lub zapewnienia warunków do osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 12 ust. 1, jeżeli repatriantowi wydano wizę krajową w celu repatriacji w związku z przedstawieniem dowodów, o których mowa w art. 12 ust. 2 albo 3 pkt 2 i 3, lub
2) ośrodka, jeżeli repatriantowi wydano wizę krajową w celu repatriacji w związku z decyzją Pełnomocnika w sprawie przyznania miejsca w ośrodku.”;
- 5) w art. 5:
- a) w ust. 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku.”;
  - b) dodaje się ust. 4b w brzmieniu:
„4b. O okolicznościach powodujących konieczność przedłużenia terminu wydania decyzji w sprawie stwierdzenia polskiego pochodzenia konsul zawiadamia wnioskodawcę i wyznacza nowy termin wydania tej decyzji.”;
- 6) w art. 9 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) ze względu na polskie pochodzenie ją samą lub jej wstępnych objęły deportacja lub zesłanie przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich na terytorium, o którym mowa w pkt 3.”;
- 7) w art. 10b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoba ubiegająca się o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji składa osobiście wniosek o jej wydanie do konsula właściwego ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy. Jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes wnioskodawcy, minister właściwy do spraw zagranicznych może wyznaczyć innego konsula.”;
- 8) w art. 11:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub miejsca w ośrodku”;
  - b) użyte w ust. 2 w pkt 1, 2, 6 i 8 w różnym przypadku wyrazy „osoba polskiego pochodzenia” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „osoba, której dotyczy decyzja.”;

9) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wizę krajową w celu repatriacji wydaje, po przedstawieniu przez wnioskodawcę dowodu potwierdzającego posiadanie lub zapewnienie lokalu mieszkalnego i źródeł utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej albo zapewnienie miejsca w ośrodku, zwanych dalej „warunkami do osiedlenia się”, konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy. Jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes wnioskodawcy, minister właściwy do spraw zagranicznych może wyznaczyć innego konsula.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku uzasadnionym szczególną sytuacją zawodową osoby ubiegającej się o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji za dowód potwierdzający posiadanie źródeł utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej może być uznana również umowa, z której wynika powierzenie wykonywania innej pracy zarobkowej na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, jeżeli umowa ta zapewnia uzyskiwanie stabilnego i regularnego dochodu w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

10) w art. 12b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, albo odmawia jej wydania w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania przekazanego przez konsula wniosku o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji wraz z dokumentami, o których mowa w art. 10b ust. 4.”;

11) w art. 16a:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w imieniu osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie składają jej opiekunowie prawni albo jeden z opiekunów prawnych.”,

b) w ust. 8:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, obejmującego osobę małoletnią, w przypadku gdy drugie z jej rodziców nie posiada obywatelstwa polskiego ani nie ubiega się o uznanie za repatrianta, dołącza się.”,

– w pkt 1 po wyrazach „przed konsulem” dodaje się wyrazy „lub wojewodą”,

c) w ust. 9 po wyrazach „przed konsulem” dodaje się wyrazy „lub wojewodą”,

d) uchyla się ust. 10,

e) w ust. 11 po wyrazach „obywatelstwa polskiego” dodaje się wyrazy „złożone przed konsulem lub wojewodą”;

12) w art. 16c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja o uznaniu za repatrianta obejmuje również małoletnie dziecko będące cudzoziemcem, pozostające pod opieką osoby, o której mowa w art. 16 ust. 1, 2 lub 2a, jeżeli zostało objęte wnioskiem o uznanie za repatrianta dotyczącym tej osoby. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnomocnik udziela repatriantowi, na jego wniosek, oraz członkom najbliższej rodziny repatrianta objętym wnioskiem, w drodze decyzji, jednorazowej pomocy finansowej ze środków budżetu państwa na:

- 1) pokrycie kosztów przejazdu lub przelotu oraz przewozu mienia do Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości dwukrotności ceny biletu kolejowego drugiej klasy od stacji kolejowej najbliższego miejsca zamieszkania repatrianta za granicą do miejsca osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej – na repatrianta i każdego członka najbliższej rodziny repatrianta;
- 2) zagospodarowanie i bieżące utrzymanie w wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego w kwartale poprzedzającym dzień złożenia wniosku – na repatrianta i każdego członka najbliższej rodziny repatrianta;

- 3) pokrycie kosztów związanych z podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej nauki przez osobę małoletnią podlegającą obowiązkowi szkolnemu w rozumieniu art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.³⁾) w wysokości przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego w kwartale poprzedzającym dzień złożenia wniosku – na każde dziecko realizujące obowiązek szkolny w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- b) w ust. 6 wyrazy „o której mowa w ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 2”;
- c) w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W tym przypadku Pełnomocnik nie udziela pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 1.”;
- 14) w art. 17a ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Kwotę stanowiącą równowartość pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 2, starosta wypłaca w terminie 90 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia pomocy stała się ostateczna.”;
- 15) po art. 17a dodaje się art. 17aa w brzmieniu:
„Art. 17aa. 1. Repatriant składa wniosek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, do Pełnomocnika w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji wojewody w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego.
2. Wniosek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, obejmuje również przebywających w Rzeczypospolitej Polskiej członków najbliższej rodziny repatrianta.
3. Wniosek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, składa się na formularzu, który zawiera następujące dane i informacje dotyczące wnioskodawcy:
1) imię (imiona) i nazwisko;
2) nazwisko rodowe;
3) imiona rodziców;
4) nazwisko rodowe matki;
5) datę urodzenia;
6) numer PESEL;
7) adres miejsca zamieszkania;
8) datę nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji;
9) liczbę członków najbliższej rodziny repatrianta;
10) imię, nazwisko, datę urodzenia, datę przybycia do Rzeczypospolitej Polskiej oraz stopień pokrewieństwa w stosunku do wnioskodawcy każdej z osób, o których mowa w pkt 9;
11) adres ostatniego miejsca zamieszkania za granicą;
12) informację na temat udzielenia przez konsula pomocy na pokrycie kosztów przejazdu lub przelotu oraz przewozu mienia do Rzeczypospolitej Polskiej;
13) informację na temat podjęcia nauki w Rzeczypospolitej Polskiej przez osobę małoletnią objętą wnioskiem;
14) numer rachunku bankowego właściwego do przekazania środków pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1, prowadzonego przez bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
15) imię i nazwisko posiadacza rachunku, o którym mowa w pkt 14.
4. Wniosek, o którym mowa w art. 17 ust. 1, zawiera oświadczenie wnioskodawcy złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane i informacje zawarte w tym wniosku są prawdziwe. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 854, 1562, 1635 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 622 i 769.

5. Do wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 1, dołącza się:

- 1) kopię decyzji wojewody w sprawie potwierdzenia posiadania przez wnioskodawcę obywatelstwa polskiego;
- 2) kopie decyzji wojewody w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego przez członków najbliższej rodziny repatrianta objętych wnioskiem, a w przypadku gdy członek najbliższej rodziny repatrianta złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały zgodnie z art. 12d ust. 3 – kopie stron paszportu potwierdzających wydanie wizy w celu przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny repatrianta;
- 3) dokumenty potwierdzające ostatnie miejsce zamieszkania za granicą wnioskodawcy oraz członków najbliższej rodziny repatrianta objętych wnioskiem;
- 4) zaświadczenie potwierdzające podjęcie nauki przez objętą wnioskiem osobę małoletnią podlegającą obowiązkowi szkolnemu, która podjęła naukę w Rzeczypospolitej Polskiej, wydane przez dyrektora właściwej szkoły podstawowej;
- 5) zaświadczenie potwierdzające prowadzenie rachunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 14, wydane przez bank;
- 6) inne dokumenty potwierdzające okoliczności wymienione we wniosku.

6. Pełnomocnik rozpatruje wnioski o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1, według kolejności wpływu.

7. Kwotę stanowiącą równowartość pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1, wypłaca Pełnomocnik w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia pomocy stała się ostateczna.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 1, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawności postępowania o udzielenie pomocy oraz kompletności danych przedstawianych we wniosku.”;

16) w art. 17c:

- a) w ust. 3 w pkt 16 po wyrazie „bankowego” dodaje się przecinek i wyrazy „prowadzonego przez bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;
- b) w ust. 8 po wyrazach „pkt 16” dodaje się przecinek i wyrazy „lub prowadzony przez bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunek bankowy, wskazany w akcie notarialnym jako właściwy do przekazania kwoty wynikającej z decyzji w sprawie udzielenia pomocy, o której mowa w art. 17b ust. 2 pkt 3”;

17) w art. 20e w ust. 4 skreśla się wyrazy „oraz w dzienniku lub tygodniku o zasięgu ogólnopolskim, regionalnym lub lokalnym”;

18) użyte w art. 23 w ust. 4, w art. 23a w ust. 3 oraz w art. 24 w ust. 6 wyrazy „przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale” zastępuje się wyrazami „przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego w kwartale”;

19) w art. 38 w ust. 1 w pkt 1 w lit. c wyrazy „oraz członkom najbliższej rodziny repatrianta” zastępuje się wyrazami „oraz członkom najbliższej rodziny kandydata na repatrianta”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, z 2024 r. poz. 1222 i 1757 oraz z 2025 r. poz. 619) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji oraz uznania za repatrianta, stwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego nabytego w ten sposób oraz przyznania pomocy finansowej ze środków budżetu państwa repatriantom oraz członkom ich najbliższej rodziny na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105 oraz z 2025 r. poz. 620 i 921),”;

2) w załączniku do ustawy w części I:

a) ust. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

	26. Decyzja w przedmiocie nabycia obywatelstwa polskiego w trybie uznania za obywatela polskiego oraz przywrócenia obywatelstwa polskiego	1000 zł	decyzja wydana na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim
	27. Decyzja w przedmiocie potwierdzenia posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego	277 zł	

b) po ust. 27 dodaje się ust. 27a i 27b w brzmieniu:

	27a. Przyjęcie przez wojewodę wniosku o nadanie obywatelstwa polskiego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej	1669 zł	
	27b. Przyjęcie przez wojewodę wniosku o wyrażenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego	1669 zł	

Art. 3. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1989 oraz z 2025 r. poz. 622) w art. 10 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Załatwienie spraw innych niż wymienione w ust. 1 i 2 następuje w terminie 6 miesięcy od dnia wpływu wniosku do organu właściwego do wydania decyzji.”

Art. 4. W ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 858 oraz z 2022 r. poz. 2303) w art. 19:

1) w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 559 133 tys. zł, w tym w:”

b) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) 2025 r. – 80 757 tys. zł;

10) 2026 r. – 80 757 tys. zł.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 807 570 tys. zł, w tym w:

1) 2027 r. – 80 757 tys. zł;

2) 2028 r. – 80 757 tys. zł;

3) 2029 r. – 80 757 tys. zł;

4) 2030 r. – 80 757 tys. zł;

5) 2031 r. – 80 757 tys. zł;

6) 2032 r. – 80 757 tys. zł;

7) 2033 r. – 80 757 tys. zł;

8) 2034 r. – 80 757 tys. zł;

9) 2035 r. – 80 757 tys. zł;

10) 2036 r. – 80 757 tys. zł.”;

3) w ust. 2 i 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”.

Art. 5. 1. Do postępowań w sprawach wydania wiz krajowych w celu repatriacji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. W sprawach, w których Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji przed dniem 1 stycznia 2026 r. wydał decyzje w sprawie udzielenia pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, a kwota pomocy nie została wypłacona przed tym dniem, do wypłaty kwoty pomocy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań innych niż wymienione w ust. 1 i 2, w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2025 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 13 lit. a i b, pkt 15 i 19, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.